

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

11. aprill 2018,

seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), ja sellega seotud õigusakte

(CON/2018/19)

(2018/C 255/02)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

23. novembril 2017 sai Euroopa Keskpank (EKP) Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt taotluse esitada arvamus seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), määrust (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), määrust (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), määrust (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta, määrust (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta, määrust (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta, määrust (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta, määrust (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalusena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ja määrust (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtpaberite avalikul pakkumisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepandud direktiivi sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) kaasabi finantssüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele, millele osutab aluslepingu artikli 127 lõige 5, ja EKP-le aluslepingu artikli 127 lõikega 6 pandud eriuülesandeid. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Ettepandud määrus on üks osa ettepanekute kogupaketist eesmärgiga tugevdada Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi (ESFS), mis loodi septembris 2017 ja mis hõlmab kolme Euroopa järelevalveasutust ja Euroopa Süsteemse Riski Nõukogu (ESRN)⁽²⁾. Kuna pakett hõlmab EKSPi ja EKP poolt teostatavaid erinevaid ülesandeid, otsustas EKP paketi kohta vastu võtta eraldi arvamus. Seetõttu tuleb käesolevat arvamust lugeda koos 2. märtsi 2018. aasta arvamuslega CON/2018/12, mis käsitleb ettepanekut määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1092/2010, finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta⁽³⁾.

1. Üldised märkused

- 1.1. EKP toetab ettepandud määruse eesmärki tugevdada tõhusat ja järjepidevat usaldatavusjärelevalvet ja reguleerimist Euroopa Liidus. EKP toetab liidu tasandil pangandussektori järelevalveraamistiku edasist integreerimist ja

⁽¹⁾ COM(2017) 536 final.

⁽²⁾ COM(2017) 542 final.

⁽³⁾ Euroopa Keskpanga 2. märtsi 2018. aasta arvamus CON/2018/12 seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 1092/2010, finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta, (ELT C 120, 6.4.2018, lk 2). Kõik EKP arvamusel on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

järelevalve tugevdamist liiduüleselt Euroopa järelevalveasutuste praeguse organisatsiooni läbivaatamise kaudu ⁽¹⁾. Välja arvatud teatavate sätete 2013. aasta muudatused määruses (EL) nr 1093/2010 ⁽²⁾ ei ole Euroopa järelevalveasutusi läbi vaadatud alates nende asutamisest 2010. aastal.

- 1.2. Seoses eesmärgiga viia Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) juhtimisraamistik kooskõlla piiritletud eesmärkide ja muutustega soovib EKP rõhutada, et pangandusliidu ja kapitaliturgude liidu projektid on erinevas arengujärgus. Järelevalveraamistiku läbivaatamine ei peaks seega tähendama nende asutuste jaoks kolme identset tulemust, vaid pigem käsitlema nende vastavat pädevust ja rolle.
- 1.3. Mis puudutab konkreetsemalt uusi järelevalvefunktsioone ettepanud määruses, on EKP seisukohal, et teatavad määruse (EL) nr 1093/2010 ettepanud muudatused ei erista piisavalt EKP mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesandeid ja EBA pädevust kehtestada regulatiivseid standardeid, mis toetavad järelevalvealast ühtsust. EKP peab väga oluliseks, et EKP ja Euroopa Pangandusjärelevalve volitustest tulenevat sünergiat kasutataks maksimaalselt. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks vältida topeltülesandeid või nende sellist jaotust, mis hägustab vastavate asutuste kohustusi ja vähendab sellega süsteemi tõhusust.

2. Konkreetsed märkused

2.1. Läbivaadatud Euroopa Pangandusjärelevalve juhtimisraamistik

- 2.1.1. Ettepanud määrusega soovitakse luua Euroopa Pangandusjärelevalve juhtimisstruktuuris uue organina juhatus (*Executive Board*) ⁽³⁾. Juhatusel liikmed määratakse ettepaneku kohaselt ametisse kliirimisalaste, kauplemisjärgsete ja finantsküsimumustega seotud teenete, oskuste ja teadmiste ning samuti finantsjärelevalve valdkonnas saadud kogemuste alusel avatud valikumenetluses Euroopa Parlamendi ja nõukogu osalusel ⁽⁴⁾. Kuigi Euroopa Komisjoni eelnõu kohaselt on juhatuse põhifunktsioon teha ettepanekuid kõikides järelevalvenõukogu poolt otsustamisele kuuluvates küsimustes, tehakse eelnõus samuti ettepanek anda juhatusel otsuste tegemise ainuõigus mitmes valdkonnas eesmärgiga tagada tõhusad, erapooletud ja liidu huvidest lähtuvad otsused. Näiteks oleks juhatus ainupädev pädevate asutuste vahel erimeelsuste lahendamises ning nende pädevate asutuste strateegiliste järelevalve-eesmärkide kindlaksmääramises. Samuti teeb juhatus ettepaneku kohaselt otsuseid, mis käsitlevad liiduüleste stressitestide algatamist, koordineerimist ja nendest teatamist.
- 2.1.2. EKP toetab Euroopa järelevalveasutuste juhtimisstruktuuri läbivaatamist, sealhulgas nende vastavate organite hääleõiguste ja liikmete osas. Samas peab järelevalvenõukogu jääma otsuseid tegevaks organiks liidus järelevalvealase ühtsuse tugevdamisele suunatud ülesannete osas ning uuele loodavale organile ei peaks andma ulatuslikke järelevalvealaseid volitusi ⁽⁵⁾. Samal ajal toetab EKP järelevalvenõukogu otsustusmenetluste tulemuslikkuse ja tõhususe edendamiseks sellise juhatuse loomist, mis täidab haldusülesandeid ning koosneb alalistest liikmetest väljastpoolt pädevaid asutusi, mis tagaks liidu tugevama esinduse. Seega, ehkki EKP toetab ettepanekut anda juhatusel ülesandeks Euroopa järelevalveasutuste iga-aastaste tööprogrammide koostamine, ei toeta ta juhatusel õigustloovate aktide algatamise õiguse andmist ⁽⁶⁾. Sellist algatamisõigust ei tohiks laiendada järelevalvenõukogu õigusloomealasele pädevusele, mis puudutab arvamuste, soovitude ja otsuste vastuvõtmist.
- 2.1.3. Lisaks toetab EKP ettepanekut tugevdada juhatuse seaduses sätestatud sõltumatust ning samuti ettepanekut, mis muudab juhatuse liikmete nimetamise läbipaistvamaks võrreldes praeguse juhatuse nimetamisega.

⁽¹⁾ Vt EKP vastus Euroopa Komisjoni konsultatsioonile seoses Euroopa järelevalveasutuste tegevusega, 7. juuni 2017 (edaspidi „EKP vastus seoses Euroopa järelevalveasutustega“), avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsus nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽³⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepanud uus artikkel 45.

⁽⁴⁾ Vt ettepanud määruse põhjendus 23.

⁽⁵⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 põhjendus 52.

⁽⁶⁾ Vt ettepanud määruse artikli 1 lõike 27 punkt a.

2.1.4. EKP toetab ettepannud määruse eesmärki tunnustada ja kajastada Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ühtse järelevemehhanismi loomist. Samas ei võeta ettepannud määruses seoses krediidasutuste usaldatavusjärelevalvega piisavalt arvesse olemasolevat liidu mõõdet. Konkreetsemalt, vaatamata EKP ülesannetele seoses euroala krediidasutuste usaldatavusjärelevalvega ei ole ette nähtud, et EKP oleks ettepannud juhatuse liige. Seetõttu peaksid nõukogu ja parlament kaaluma EKP-le vaateleja õiguste andmist kavandatud juhatuses. Võttes arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve ja EKP tihedat koostöös seoses nende ühiste tööülesannetega, tuleks eelistada EKP vaatelejana kohalolekut kavandatud juhatuses ⁽¹⁾.

2.2. *Strateegilised järelevalvekavad*

2.2.1. EKP toetab üldiselt ettepannud määruse eesmärki süvendada finantsintegratsiooni ja tugevdada siseturu stabiilsust läbi järelevalvealase ühtsuse liidu tasandil ⁽²⁾. Samas ei ole selles kontekstis asjakohane anda Euroopa Pangandusjärelevalvele strateegilise planeerimise pädevust. Finantseerimisasutuste mikrousaldatavuse suundumuste ning võimalike riskide ja nõrkuste tuvastamine ning vastavate strateegiliste järelevalveprioriteetide määratlemine on järelevalvealased põhiülesanded, mida peaks täitma pädev mikrotasandi usaldatavusjärelevalve asutus ja mitte Euroopa Pangandusjärelevalve oma rollis standardeid kehtestava reguleerijana ⁽³⁾.

2.2.2. Konkreetsemalt tooks planeerimise ja rakendamise eraldamine järelevalveprioriteetide seadmisel kaasa ebatõhususe, mis raskendab põhjendamatult järelevalve kavandamist, ning samuti üldisemalt puudused järelevalves. Vastutustundliku järelevalveasutuse jaoks on väga oluline tagada kindel, tõhus ja usaldusväärne järelevalvemenetlus ning säilitada pandlikkus reageerimisel ebasoodsatele muutustele nii mikro- kui makrotasandi usaldatavusnõuete tasandil. Seetõttu peab sama asutus vastutama järelevalve planeerimise ja rakendamise eest, et tagada kiire reageerimine riskidele ja ressursside tõhus kasutamine.

2.2.3. Ka teisestest õigusaktides on kajastatud järelevalvestrateegiade kooskõlalise kavandamise ja rakendamise vajadust. Nii on nõukogu määruse (EL) 1024/2013 ⁽⁴⁾ artiklis 26 sätestatud, et EKP-le kui usaldatavusnõuete täitmise järelevalve pädevale asutusele pandud ülesandeid kavandab ja täidab täielikult EKP järelevalvenõukogu. Seega tuleneb ettepannud määrusest risk, et Euroopa Pangandusjärelevalve võib dubleerida ülesandeid, mida EKP on juba täitnud, mis võib põhjustada üleaarust ning tuua kaasa vähem tõhusa ja vähem tulemusliku euroala krediidasutuste järelevalve. Lisaks sellele tuleks täielikult ühtlustada EKP ja Euroopa Pangandusjärelevalve pädevused ning nende vastava demokraatliku vastutuse. Euroopa Pangandusjärelevalve ei tohi teha otsuseid järelevalve strateegilise kavandamise kohta, mille eest lõppkokkuvõttes vastutab EKP.

2.2.4. Praktilisest vaatenurgast võib ettepannud määrus oluliselt takistada ühtse järelevemehhanismi strateegilise ja operatiivse planeerimise protsessi ning samuti selles nõutud riskituvastusprotsessi. Konkreetsemalt sätestab ettepannud määrus kohustuse, et ühtne järelevemehhanism esitaks Euroopa Pangandusjärelevalvele järgmise aasta tööprogrammi kavandi ning järgmise aasta tööprogrammi kavandi esitamise Euroopa Pangandusjärelevalvele sedavõrd varases etapis häiriks ühtse järelevemehhanismi väljakujunenud strateegilist ja operatiivset planeerimist ning eelnevat riskituvastust, mis kõik toimuvad tihedas koostöös 19 pädeva asutusega, ning kahjustaks sellega eesmärki tagada tulemuslik ja tõhus järelevalvemenetlus. Lisaks annab ettepannud määrus Euroopa Pangandusjärelevalvele õiguse anda välja soovitus, milles nõutakse pädevate asutuste tööprogrammide muutmist ⁽⁵⁾.

2.2.5. Selline praktika tooks kaasa olukorrad, kus järelevalveprioriteete võib olla vaja muuta ühtse järelevemehhanismi planeerimisprotsessi väga hilisel etapil, mis tekitab tõsiseid kahtlusi ühiste järelevalverühmade, pädevate asutuste ja horisontaalsete funktsioonide planeerimise usaldusvärsuse suhtes, kahjustades sellega usaldatavusjärelevalve tõhusust euroalal. Kuna pädevad asutused osalevad tihedalt ühtse järelevemehhanismi planeerimisprotsessis, mõjutaksid ettepannud muudatused oluliselt EKP ja pädevate asutuste olemasolevaid kokkuleppeid järelevalve-eesmärkide planeerimise ja rakendamise kohta. Võttes arvesse eelnimetatud kahjulikke mõjusid euroala usaldatavusjärelevalve tulemuslikkusele ja tõhususele, soovib EKP tungivalt järelevalve strateegilise planeerimise volitused ettepannud määrusest välja jätta.

⁽¹⁾ Vt EKP vastus seoses Euroopa järelevalveasutustega, lk 2 ja 3.

⁽²⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uus artikli 47 lõige 3 koosmõjus ettepannud uue artikliga 29a.

⁽³⁾ Vt ettepannud määruse (EL) nr 1093/2010 põhjendus 17.

⁽⁴⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Kesk pangale eriuülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽⁵⁾ Määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uue artikli 29a lõige 3.

2.3. Stressitestimine

- 2.3.1. Ettepannud määrusega antakse järelevalvenõukogu otsuste tegemise volitused kogu liitu hõlmavate stressitestide algatamise ja koordineerimise osas üle juhatusele⁽¹⁾. Kui võrd järelevalvenõukogu ei tegeleks enam selliste kogu liitu hõlmavate stressitestide võtmeküsimustega, nagu näiteks meetodikate väljatöötamine, valimite määramine või tulemustest teatamine, siis tähendaks see märkimisväärseid muudatusi kogu liitu hõlmavate stressitestide praeguses korralduses. EKP peab stressiteste järelevalve põhitööriistaks, mida peavad kasutama need asutused, kellel on järelevalvealane vastutus, et tagada, et stressitestid täidavad oma eesmärgi toetada järelevalve alla kuuluvate krediidasutuste individuaalseid riskide hindamisi. Seetõttu selgitab EKP täpsemalt, miks kavandatud muudatused kahjustaksid järelevalve tõhusust ja oleksid seega vastuolus komisjoni eesmärgiga tugevdada siseturu stabiilsust.
- 2.3.2. Esiteks tuleb märkida, et ettepannud uus menetlus muudab stressitestide läbiviimise liidu tasandil põhjendamatult keerukaks, kuna usaldatavusjärelevalve asutus peab tegema kõik endast oleneva, et järgida Euroopa Pangandusjärelevalve juhatuse otsuseid stressitestide mitmes olulises aspektis, eelkõige avaldatava teabe ulatuse ja detailsuse osas. Kuna pädevad asutused viivad läbi olulised osad stressitestist, näiteks järelevalve alla kuuluvate krediidasutuste sisendi kvaliteedikontroll, on oluline nende kaasamine otsustusprotsessi vastavalt oma ainuvastutusele nende raamistiku osade eest, mis määravad lõppkokkuvõttes kindlaks nende töökavad ja ressurside vajaduse.
- 2.3.3. Teiseks, kui juhatuse peaks ainuisikuliselt otsustama mitmed kogu liitu hõlmavate stressitestide aspektid, sealhulgas seoses avalikustamisega, võib ta tahtmatult avalikustada teavet, mida pädevad asutused eelistaksid mitte avaldada. Seepärast peaks järelevalvenõukogule jääma pädevus otsustada, milline teave seoses kogu liitu hõlmavate stressitestidega avalikustatakse. Vältimaks erinevusi õiguskordade vahel ja leevendamaks võimalikke negatiivseid mõjusid finantsstabiilsusele on tähtis, et avalikustamise ulatus otsustatakse koos pädevate asutustega, võttes arvesse jätkuvat eesmärki saavutada pädevate asutuste tegevuses suurim võimalik ühtlustatuse tase.
- 2.3.4. Lõpetuseks, EKP näeb probleemi, et ettepannud määrus ei taga oma praegusel kujul järelevalve jaoks stressitestide piisavat kvaliteeti ja täielikkust, mis puudutab nt pangandustegevuse hõlmatust, seonduvaid riske ja stressitestide meetodikate asjakohasust. Kui pädevus stressitestide osas antaks üle juhatusele, siis tõenäoliselt ei oleks stressitestid järelevalveks piisavalt kohandatud ega kajastaks kohaselt EKP ja vastavate pädevate asutuste järelevalve alla kuuluva pangandussektori spetsiifikat ja riske. Eeltoodud arvestades soovib EKP ettepannud määrusest välja jätta sätteid, mis puudutavad stressitestimist, ning säilitada selle asemel praegune kord, mis on toimunud eesmärgipäraselt.

2.4. Pädevate asutuste sõltumatu hindamine

- 2.4.1. Ettepannud määrus sätestab, et Euroopa Pangandusjärelevalve hindab pädevate asutuste tegevust eesmärgiga suurendada järelevalvetulemuste sidusust. Sel eesmärgil peab Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötama meetodid, mis võimaldab asjaomaseid pädevaid asutusi objektiivselt hinnata ja võrrelda, ning esitada aruande hindamise tulemuste kohta⁽²⁾.
- 2.4.2. Ehkki EKP toetab eesmärki tagada tõhus, erapooletu ja liidu huve arvestav otsustusprotsess, peab ta praegust vastastikuste eksperthinnangute süsteemi väärtuslikuks ja edukaks mehhanismiks, mis võimaldab edendada järelevalvealast ühtsust liidus ja jagada pädevate asutuste parimat tava. Seetõttu ei näe EKP vajadust loobuda vastastikuste eksperthinnangute mehhanismist. Samal ajal, nagu on täpsustatud tehnilises töödokumendis, toetab EKP ettepaneku teatavaid elemente, mis puudutavad vastastikuste eksperthinnangute muutmist sõltumatuteks hinnanguteks.

2.5. Koordineerimine seoses tegevuse delegerimise ja edasiandmisega ning riski ülekandmisega kolmandatesse riikidesse

- 2.5.1. Ettepannud määrusega antakse juhatusele ülesanne uurida tegevuse edasiandmist või delegerimist ning riskide ülekandmist kolmandatesse riikidesse. Ettepannud määruse kohaselt peab pädev asutus teavitama Euroopa Pangandusjärelevalvet igast loast või registreerimisest, millega seoses näeb asjaomase finantseerimisasutuse äriplaani ette tegevuse edasiandmist või delegerimist või riskide ülekandmist⁽³⁾. Järelevalve vaatenurgast ei pruugi nõue teavitada Euroopa Pangandusjärelevalvet sellistest asjaoludest piisavalt toetada ettepannud määruse eesmärki vältida liikmesriikide õiguskordade erinevuste ärakasutamist⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uus artikli 47 lõige 3 koosmõjus ettepannud uue artikliga 32.

⁽²⁾ Vt ettepannud määruse artikli 1 lõige 13.

⁽³⁾ Määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uue artikli 31a lõiked 2 ja 3.

⁽⁴⁾ Ettepannud määruse põhjendus 18.

2.5.2. Pigem võib see kattuda EKP poolt ühtse järelevalvemehhanismi raames täidetavate mikrotasandi usaldatavusjärelevalve ülesannetega ning tekitada järelevalveprotsessis põhjendamatu täiendava halduskoormuse tasandi. Määruse (EL) nr 1024/2013 kohaselt on loa andmise menetlus juba praegu kahetasandiline protsess, mis nõuab loataotluse hindamist pädevate asutuste ja EKP poolt. Hindamise koordineerimine Euroopa Pangandusjärelevalve poolt lisaks kolmanda tasandi ja suurendaks sellega veelgi tegevuslubadega seotud menetluse keerukust ja ajakadu. Seejärel on EKP seisukohal, et ettepannud ülesandeid ei peaks andma ühelegi Euroopa Pangandusjärelevalve haldusorganile ega ka järelevalvenõukogule.

2.6. *Rahvusvaheline koostöö*

2.6.1. Ettepannud määrus annab Euroopa Pangandusjärelevalvele võtmerolli kolmandate riikide õigus- ja järelevalvekorradade samaväärsuse hindamisel, mida üldiselt viib läbi komisjon⁽¹⁾. Konkreetsemalt antakse Euroopa Pangandusjärelevalvele ülesandeks seirata õigus- ja järelevalvealaseid arenguid, jõustamistava ning vastavaid turuarenguid kolmandates riikides, mille suhtes on tehtud samaväärsuse otsus. Lisaks teeks Euroopa Pangandusjärelevalve koostööd samaväärsete õiguskordade pädevate asutustega, sõlmides selleks kahepoolseid halduskokkuleppeid.

2.6.2. EKP toetab Euroopa Pangandusjärelevalve rolli abistada komisjoni samaväärsuse otsuste ettevalmistamisel⁽²⁾ ja seirel⁽³⁾. Siiski soovib EKP esitada paar märkust seoses pädevate asutuste ja vastavate kolmandate riikide järelevalveasutuste halduskokkulepete üle peetavate läbirääkimiste ja nende sõlmimise kavandatud menetlusega⁽⁴⁾.

2.6.3. EKP leiab, et vaja on selgitada artikli 33 lõike 2a punkti b. EKP mõistab, et Euroopa Pangandusjärelevalvele on selle lõike kohaselt antud volitused pidada koostöölepingute üle läbirääkimisi ja lisada neisse sätteid ainult samaväärsusotsuste alusel. Tuleks täpsustada, et järelevalvealase tegevuse koordineerimine ja kohapealsed kontrollid on endiselt pädeva asutuse vastutusel.

2.6.4. Lisaks toetab EKP määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 ettepannud lõiget 2c, mis paneb Euroopa Pangandusjärelevalvele ülesande töötada välja näidishalduskokkulepped. Need tuleks välja töötada koostöös pädevate asutustega. Siiski leiab EKP, et kui Euroopa Pangandusjärelevalve võtab läbirääkimistel aktiivse rolli, siis suurendab see tarbetult läbirääkimiste keerukust ning võib viivitada järelevalvealast koostööd käsitlevate vastastikuse mõistmise memorandumite sõlmimist. Lisaks, kuna igas kolmandas riigist kehtib tema enda õiguskord ning kuna järelevalveasutustel on vaja läbirääkimiste käigus vastastikuse mõistmise memorandumite kohandamiseks maksimaalset paindlikkust, võib tekkida märkimisväärseid praktilisi raskusi seoses kohustusega kasutada Euroopa Pangandusjärelevalve poolt välja töötatud standardiseeritud vastastikuse mõistmise memorandumite vormi. Seetõttu tuleks sellistele näidishalduskokkulepetele tugineda vastavalt võimalustele.

2.7. *Trahvimisvolituste ja teabenõuete muudatused*

2.7.1. Ettepannud määrusega luuakse mehhanism, mis tugevdab Euroopa järelevalveasutuse teabe kogumise õiguse tulemuslikku teostamist eesmärgiga tagada veelgi kindlamalt Euroopa Pangandusjärelevalve võimalus täita tõhusalt oma ülesandeid ja funktsioone⁽⁵⁾. Selleks annab ettepannud määrus Euroopa Pangandusjärelevalvele rahatrahvide ja perioodiliste karistuskasete kehtestamise volitused, kui asjaomased finantseerimisasutused, asjaomase finantseerimisasutuse valdusettevõtjad või filiaalid ja finantskontserni või konglomeraadi reguleerimata tegevusüksused, mis on asjaomase finantseerimisasutuse finantstegevuse seisukohast olulised, ei täida korralikult, täielikult või õigeaegselt Euroopa Pangandusjärelevalve teabenõuet või otsust⁽⁶⁾. Euroopa Pangandusjärelevalve peab andma sellele finantseerimisasutusele võimaluse esitada oma seisukohad enne trahvi või karistusmaks määramist⁽⁷⁾ ning nende trahvide või karistuskasete määramise otsuseid vaatab läbi Euroopa Liidu Kohus⁽⁸⁾.

2.7.2. EKP üldiselt toetab eelnõus nimetatud eesmärki, mis tagab Euroopa Pangandusjärelevalve õiguse koguda teavet, mis on vajalik tema kohustuste ja ülesannete täitmiseks. Samas ei tohiks Euroopa Pangandusjärelevalve teabe kogumise õiguse kavandatud tugevdamine (volitades teda määrama trahve ja perioodilisi karistuskaseteid) mõjutada pädevate asutuste võimalust kasutada oma volitusi, kui vastavad finantseerimisasutused ei täida pädevate asutuste teabenõudeid korralikult, täielikult või õigeaegselt.

⁽¹⁾ Ettepannud määruse artikli 1 lõige 17.

⁽²⁾ Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 ettepannud uus lõige 2.

⁽³⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 ettepannud uus lõige 2a.

⁽⁴⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 ettepannud uus lõige 2c.

⁽⁵⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uued artiklid 35–35h.

⁽⁶⁾ Vt ettepannud määruse põhjendus 20.

⁽⁷⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uus artikkel 35f.

⁽⁸⁾ Vt määruse (EL) nr 1093/2010 ettepannud uus artikkel 35h.

2.8. Järelevalvearuandlus ja 3. samba avalikustamismõõdud

- 2.8.1. Ette vaadates võivad kaasseadusandjad kaaluda finantseerimisasutuste läbipaistvust puudutava Euroopa Pangandusjärelvalve rolli formaliseerimist ja laiendamist, vältides samas aruandluskohustuste kattumist. Eelkõige võiks panna Euroopa Pangandusjärelvalvele ülesande integreerida liidu õiguses ette nähtud finantseerimisasutuste järelevalvearuandlus ja 3. samba avalikustamismõõdud ühte aruandlusraamistikku, milles 3. samba raames avalikustatud andmed moodustaksid järelevalvearuandluse andmete alamkogumi. Nende kahe andmevoo ühendamine võimaldaks Euroopa Pangandusjärelvalvel võtta kasutusse andmehoidla, mis koosneb 3. samba kvantitatiivsete avalikustamismõõde kohaselt esitatud ning järelevalveandmetest saadud teabest. Krediidiasutused võidaksid sellest raamistikust, kuna nad peaksid esitama vastava teabe ainult üks kord, ning usaldatavusjärelvalve teostajad ning teised andmekasutajad saaksid asjaomastele andmetele lihtsama juurdepääsu.
- 2.8.2. Lisaks parandaks sellise raamistiku sisseseadmine, mille kohaselt Euroopa Pangandusjärelvalve juurde luuakse keskandmepank, märkimisväärselt järelevalveandmete kvaliteeti, mis leidis kinnitust Euroopa Pangandusjärelvalve läbipaistvuse projekti raames. Samuti tugevdaks see laiema liidu pangandussektori integratsiooni, hõlbustades turuosalistel Baseli raamistiku 3. samba⁽¹⁾ alusel esitatud teabe saamise võimalusi. Selline andmehoidla avaldaks 3. samba andmeid kooskõlas finantseerimisasutuste suhtes kehtivate nõuetega (kvartali, poolaasta või aasta kohta), et lõppkokkuvõttes viia Euroopa Liit andmete kättesaadavuse osas Ühendriikidega samale tasemele⁽²⁾. Euroopa Pangandusjärelvalve on juba väljendanud valmisolekut luua tehniline taristu sellise andmepanga jaoks, ent ta vajab õiguslikku volitust, et teha olemasolev teave keskandmepanga osana avalikuks ilma selge nõusolekuta finantseerimisasutustelt, ⁽³⁾ kellele need andmed kuuluvad. See volitus ei tohiks samas mõjutada pädevate asutuste õigusi nõuda järelevalve alla kuuluvatelt üksustelt täiendavat ühekordset teavet. Seetõttu peab EKP mõttekaks täiendavalt analüüsida Euroopa Pangandusjärelvalve juures keskandmepanga loomise õiguslikku ja praktilist teostatavust.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, mille puhul EKP on soovitanud ettepanud määrust muuta, on esitatud eraldi tehnilises töödokumendis koos selgitustega. See tehniline töödokument on avaldatud inglise keeles EKP veebilehel.

Frankfurt Maini ääres, 11. aprill 2018

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Vt Baseli pangajärelevalve komitee dokument „Pillar 3 disclosure requirements – consolidated and enhanced framework“, märts 2017, avaldatud Rahvusvaheliste Arvelduste Panga veebilehel www.bis.org.

⁽²⁾ Ühendriikides võimaldab föderaalne finantseerimisasutuste analüüsikogu (Federal Financial Institutions Examination Council; FFIEC) avalikkusel kasutada pangapõhiste järelevalveandmete varamut, mis on avaldatud veebilehel cdr.ffiec.gov/public.

⁽³⁾ Vt Enria, A., *Ensuring transparency in the European financial system*, rahaloome- ja finantseerimisasutuste mõttekoja (Official Monetary and Financial Institutions Forum; OMFIF) linnaloeng, mai 2016, lk 9, avaldatud OMFIF veebilehel www.omfif.org.